

Rotterdammers van binnen en van buiten, Rotterdam, 21 januari 2005

Gerard van der Harst

De verhuisgeschiedenis van Zeeuwse en Brabantse migranten in Rotterdam, 1870-1940.

Recent onderzoek in de gemeente Rotterdam laat zien dat allochtonen, na zich aanvankelijk in slechte en relatief goedkope woningen in de oude stadswijken gevestigd te hebben, nog steeds uitwaaiëren naar andere wijken, en wat belangrijker is, naar nieuwe buitenwijken en Rotterdamse randgemeenten. Deze 'buitenwaarts gerichte verhuisstroom' is een belangrijke voorwaarde om congestie, concentratie en uiteindelijk segregatie van sociaal zwakke groepen in de oude wijken tegen te gaan. Concentratie (clustering) in de oude stadswijken vindt plaats onder de sociaal-economisch allerswaksten.

De omvangrijke binnenlandse migratiestroom richting Rotterdam aan het eind van de negentiende en het begin van de twintigste eeuw omvatte een grote verscheidenheid aan mensen van verschillende komaf. Een deel van hen had een duidelijk agrarische achtergrond, een ander deel was geschoold. Hier kijken we naar de verhuizingen van de eerste generatie Zeeuwen en Brabanders en vragen ons af of de buitenwaarts gerichte verhuisstroom ook bij deze twee groepen binnenlandse migranten waargenomen kan worden en of zij de neiging hadden om (aanvankelijk) bij elkaar in de buurt te gaan wonen en hoe lang zo'n clustering bleef voortbestaan.